

Indie iudicii de honestate. Quarto
 Infamata pudicitiae qdō iudice coro
 nabre. Igitur ipsi adsumamus fami
 nalice ipsi nostra uerecupidia operamur
 non quaeramus alienos oculos. Ita
 tegant genitalia ut nullorū oculis pec
 ceant. Nequando intramus in sacra
 scōrum si qua apparuerit turpitudō
 morte moriamur. Jam sermo finit
 & ad superiora trahor. Tacta de
 be et re scientia & eruditio pontificis
 di ut egressus ei & innotat & in uera
 uocalia sint. Ueritate mōe concipiat
 & toto eā habitare resonat & ornata.
 Ut quidquid agit quidquid loquitur sit
 doctrina populorū. Abiq; ut in manu
 lit enim & diuersis colorib; & gemmis
 plurib; iurata. Nec scā ingredi potest
 nec nom̄ arctat possidere.
 Haec ad unā lucubratiunculā cū iam
 fissis solueret eluctore. & uariis cre
 brius in clamarent p̄p̄ro sermone dic
 tam quae memoriae tenere poterat.
 & quae diuturna in ratiōe p̄p̄toris
 mei lectioe concesserāt. In collegis
 magis me loquendi impetu quā iudicio
 scriberis fluere. & more torrentis
 turbidū p̄ferre sermone. Fertur in
 Indices septimi terulliani libro de asin
 uestib; qui interim usq; ad hanc die
 ame si est rep̄tur. si auobis p̄p̄ caele
 britate urbis fuerit inuentur. Quis
 memēā fallam illius fluminis ep̄asur.

Indefep̄am

Non enim maiorū uirorū Ingeniū sed
 meis uirib; est amandus sum.

HIERONIMUS AD MARCELLAM
LI. DE DETRACTATORIBUS
SUIS

Post priorem epistolam in qua de
 Hebrais uerbis pauca p̄fer in xera
 Ad me repente placuit est quāstā
 homunculus mihi studiosa detrachere.
 Cur aduersum auctores uerborū
 & doctorū mundi opinione aliqua in uer
 gelis emendare temptauerim. Quos
 ego cū posse meo iure condempnere.
 Anno quippe lyra sup̄ flue cant. Tamē
 peior sup̄bis ut fice r̄solam arguit
 Ita responsū habeat. Non audeo ab ea
 ueritatē quam illi solam p̄seritate habet
 p̄p̄torū sed discipulor adserentes.
 Quasi idcirco iusta sint si nihil scierit.
 Ut aliquid de domini uerbis auctori
 gendū putauerim aut si diuinitatē in spirita
 sed laquorū codicū uicio sciatē quae ex
 diuersitate librorū omniū cap̄tatur
 ad greca originem Urde & ipsi translu
 ce si denegat uoluisse se reuocare.
 Quib; si displice fontis uideatur simi
 cae quos riuolor bibat. & diligentiā qui
 auum saluas & concarū gurgiter porrit
 inscribitur legendis abiciat. suntque
 in hac tantum re simplices. & xpi uer
 ba est amē rusticae. In quib; p̄cepta
 iam saeculae tantorū ingenia sudauerūt